

[Dohrmann]

der er ført. For medmindre hr. Arne Bjerregaard virkelig vil ramme dem, som har hårdt brug for olie – og det gælder jo alle forbrugere, men først og fremmest de ældre, de syge og invalidepensionisterne m.fl., som må have en høj temperatur – skal man da lade være med at stemme for sådan noget. I det mindste skal man da give forbrugerne den garanti, at de igen kan købe olie til en overkommelig pris, hvis dollarkursen, som regeringen bruger som undskyldning for en justering, lige pludselig skulle begynde at stige igen, hvilket hr. Arne Bjerregaard altså ikke forventer vil ske.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at jeg hverken i den tidligere eller i denne regerings tid har været den, der uddelte godbidder. Det har jeg været for pessimistisk med hensyn til samfundsøkonomien til, og derfor har jeg altid været den, som har ønsket at stramme mere, end andre ville være med til. Det, vi har villet, er skam ikke at uddele godbidder, men at finde den for os at se bedste metode til at ramme på den rigtige måde – ja, jeg siger ramme, for det er såmænd det, vi har været med til, også med socialdemokratiet i de sidste mange år – men som økonomisk har været en nødvendighed. Selvfølgelig kan hr. Dohrmann altid stå ude i kulissen og sige, at de vil dele godbidder ud, for det er jo sjældent, han har taget et medansvar – det skulle da lige være ovre i cafeteriet engang i sin tid.

Hr. Hans Hækkerup var så bekymret for vælgerens tillid. Nu skal jeg nok selv passe mine vælgeres tillid – eller det må de såmænd selv bestemme, for jeg skal snart have pension, så det gør ikke så meget – men jeg må spørge, hvilken tillid vælgerne kan have til hr. Hans Hækkerup og til socialdemokratiet, som mangfoldige gange har ønsket at lave en langt større afgift end den, vi nogen sinde har ønsket, og som vi har forhindret blev så stor, som de ønskede, når socialdemokratiet nu, hvor der er mere baggrund for en afgift, siger nej. Er det en linje, som man mener kan give tillid i befolkningen? Jeg synes det faktisk ikke.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De fem lovforslag, der behandles nu, og som er udtryk for den justering, regeringen mener er påkrævet i den aktuelle økonomiske situation, har – og det fremgår jo tydeligt – fået tilslutning her i folketinget af et flertal, ligesom de ændringsforslag, jeg har stillet, har fået tilslutning fra et flertal, endda et flertal, der er udvidet med SF. Jeg har ligesom hr. Bernhard Baunsgaard en vis sympati for socialistisk folkepartis stilling, idet det jo er klart, at socialistisk folkeparti derved tilkendegiver, at det, regeringen gør, i og for sig er meget fornuftigt.

Oplevelsen i dag har naturligvis været socialdemokratiets stilling både til ændringsforslagene og til lovforslaget, idet socialdemokratiet jo ikke har villet erkende, at det, der laves, er meget fornuftigt. Derfor har man været nødsaget til at manipulere med tallene, hive tal ud fra tabeller og sammenligne dem med forkerte tal, sådan som det også allerede blev påvist af hr. Bernhard Baunsgaard.

Forholdet, hr. Hans Hækkerup, er simpelt hen, at prisudviklingen inden for olieprodukter og dollarudviklingen gennem de sidste 6-7 måneder – og det er det sidste halve år, hvor vi har haft nogen statistik – har resulteret i prisfald på ca. 1,5 mia kr. Det vil med andre ord sige, at der gennem de sidste seks måneder er sket en forøgelse med 1,5 mia kr. til disponibelt forbrug for den danske befolkning. Det er regeringens skøn, at det også vil fortsætte sådan de næste seks måneder. Vi forventer et dollarfald, og vi forventer et prisfald. At vores forventning ikke er helt hen i vejret, kan man se af, at det prisfald, som blev bebudet i går og i dag, faktisk er langt større end de samlede afgifter.

Men går det nu bare efter regeringens forsigtige skøn således, at vi også i de næste seks måneder får et prisfald på 1,5 mia kr., svarer det simpelt hen til de 3 mia kr., som afgifterne udgør i løbet af den periode, der går, indtil disse afgifter slår igennem, de 3 mia kr., som altså svarer til den yderligere disponible indkomst, der er stillet til rådighed for den danske befolkning.

Man har harceleret lidt over, at der er nogle energiformer, der forhøjes med én sats, og andre energiformer, der forhøjes med en anden sats, og man har rejst det spørgsmål, hvordan det kan være, at der ikke er konsistens. Svaret herpå er meget enkelt: i og med at vi for at opsuge den merindkomst, der var